

Ty lycksalig den, som sin pokal,
 Kan utan fruktan och utan afund tömma!
 Med des ångor flykta lifwets qwal,
 Och i des droppar lifwets nöjen strömma.

Twenne nya, mycket wackra

W i s o r.

Den Första:

Om twenne Män af Adels,

hwilka reste till Tyskland, samt wid
 hemkomsten blefwo arresterade
 för

Högmålsbrott.

Den Andra:

Menar du, min bror! att den är säll,

Calmar, tryckt i Stifts-Boktryckeriet 1833.

Exemplaret kostar 1 s. 6 rsk. Banco.

Den Första:

Om twenne Män af Adels,

• Af mycken dumhet blifwer stort buller och
bång,
Det kan man erfara af denna min sång.
Det tyckes mig är tungt till att lesa.

Och twenn: män af Adels till Tyskland res-
ste ut;
Men denna deras resa den tog ett snöpligt slut:
Mig tyckes det war dumt till att resa.

Och twenne män af Adels de skrefwo till
hwarann;
Den ena skref från Preußen till Donau strand.
Mig tyckes det war dumt till att skrifa.

De skrefwo om Prins⁴ Gustaf den fordna
Svenska Prins
De skrefwo mycket annat, som jag nu icke
minns.
Mig tycks det är dumt att så skrifa.

Den ene man af Adels⁵ han skref den andre
till,

Han skref: af Gustaf pengar jag gerna haf-
wa will.
Mig tyckes det är tungt till att lesiwa.

^{6.}
Den andre man af Adels han läste detta bref,
Men sedan han det läst, han det ej sönder-
ref.
Mig tyckes det war dumt utaf honom.

^{7.}
Den andre Man af Adels han talte med den
Prins.
Han ljög och sade: Swensken med glädje
honom minns.
Mig tyckes det war dumt att så ljuga.

^{8.}
Han ljög och sade: Swensken will honom
ha till Kung,
Att efter honom längtar båd' gammal och
ung.
Mig tyckes det war dumt att så ljuga.

^{9.}
Men liten skålm han smög sig i Mans af
Adels rum.
Om honom kan ej sägas, att han har wa-
rit dum.
Mig tyckes det war qwickt att så smyga.

^{10.}
Och liten skålm så sagta han fram till bor-
det kles,
Der knep han mans af Adels så nyss erhåll-
na bref.
Mig tyckes det war qwickt sådant knipa.

Och liten skålm nu breswet till en Minister
ger,
Och lofwar mot betalning, att sedan lemna
fler.

Mig tyckes det blir swårt till att hålla.

^{11.}
Och nu Ministern skickar det bref till Stock-
holm fram:
Kurir till Slottet kommer, hölj utaf mycket
damm.

Mig tyckes det är swårt att så rida.

^{12.}
De twenne Män af Adels nu åter reste hit
Se'n de i Tyskland hade med Gustaf gjort
sin flit.

Mig tyckes det war dumt att så göra.

^{13.}
De twenne Män de lågo uti sin sömn så söt,
Då hörs Gewaldigerns stämma, hur den
för dörren röt:
Mig tyckes nu ej tid är att sofwa.

^{14.}
De twenne Män af Adels nu togos i Arrest—
Se'n fördes de för Rätta — Om detta
mer härnest.
Mig tyckes det är tungt mera skrifa.

^{15.}
Och liten skålm, belönad, han mår nu gan-
ska bra.
Och håller han nu Wårds hus i Nederlän-
derna.
Mig tyckes han skall skratta åt wisan.

Den Andra:

Menar du, min bror! att den är säll,
Som i sin hand hwålsfwer hundra rikens öden?

Somnar han i lugn hwarenda qväll,
Och drömmar han ej uppror eller döden?

Nej, I potentater

Uti alla stater!

Är er makt och ära

Såfwas ej min lära:

Säll är den, som har en full pokal,
Och märk, tillika förmågan att den tömma!

Med des ångor flykta lifwets qwal,
Och i des droppar lifwets nöjen strömma.

Fråga hjälten uppå stridens fält,
Hwad sällhet följer den blodiga mandaten?

Är han säll för det han bor i tält,
Och afklår mer skan hos sig för soldaten?

Alla Hannibaler

Äro kunnibaler:

Hwilken gruslig ära!

Bättre är min lära:

Säll är den, som har en full pokal, m. m.

Guldet, tror du, är all sällhets mål;

Men wet du wäl, i de lydiske annaler
Står, att Konung Kresus steg på bål

Och brände sig, med sina kapitaler,

Ingen stunds bekymmer

För de rika rymmer

Låt dem guldet prisa:

Jag blir wid min wisa:

Säll är den, som har en full pokal, m. m.

Se, Apollo manar skalden opp,
Och skalden lyder: han skrifwer och han magrar,

Blir beryktad, får en nerfsjuk krops,

Och döer med afund, fattigdom och lagrar.

Den erfarenheten

Är lycksaligheten

Är wäl wärd att äga!

Nej, jag må wäl säga:

Säll är den, som har en full pokal, m. m.

Hwi skall maktens solsken lysa mig?

Jag genom ångor vill skåda lifwets dager.

Omkring hjeskan rankan flåtar sig,

Hwad åttar jag den bleka, torra lager!

Litet guld till balar

Några rim till skålar,

Har jag i sjelf, och i snar

Blott, att drufwan grönskar: